

KATHERINE ADDISON

přeložil Petr Kottle

ZIMNÍ CÍSAŘ

Podmanivý příběh plný smrtících intrik,
jenž se stal moderní fantasy klasikou

ZIMNÍ CÍSAŘ

The Goblin Emperor
Copyright © 2014 by Katherine Addison
All rights reserved

*Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.*

Translation © Petr Kotrle, 2026
Cover © František Hříbal, 2026
© DOBROVSKÝ s.r.o., 2026

ISBN 978-80-277-7094-6 (pdf)

KATHERINE ADDISON

ZIMNÍ CÍSAŘ

přeložil Petr Kotrle

FØBØS

OBSAH

Vybrané texty z: Příručky pro cestovatele do Elfích zemí

Seznam osob, míst, věcí a bohů

PRVNÍ ČÁST

HAVÁRIE MOUDROSTI CHOCHARO

- 1 Novinky v Edonomee
- 2 Záře Cairado
- 3 Alcethmeret
- 4 Pohřeb v ulimeire
- 5 Císařova domácnost

DRUHÁ ČÁST

KORUNOVACE EDREHASIVARA VII.

- 6 Císařovna vdova
- 7 Hrobka císařovny Chenelo
- 8 Korunovace Edrehasivara VII.
- 9 Zpráva svědků o Moudrosti Choharo
- 10 Svědek mrtvých
- 11 Pohřeb a smuteční slavnost
- 12 Princezna a svědek
- 13 Vyjednávání
- 14 Min Nedaö Vechin
- 15 Problém se Setherisem
- 16 Novinky z Barizhanu
- 17 Večeře s velvyslancem goblinů

TŘETÍ ČÁST
ZIMNÍ CÍSAŘ

- 18 Varenechibelovy odkazy
- 19 Smutek Thary Celehara
- 20 Návrh hodinářů ze Zhaö
- 21 Mer Celehar jede na sever
- 22 Most přes Upazheru
- 23 Odpor dvora
- 24 Revethvoran
- 25 Dozvuky
- 26 Hodináři a Corazhas

ČTVRTÁ ČÁST
ZIMNÍ NOC

- 27 Příjezd Velkého Avara
- 28 Dopis od mera Celehara
- 29 Ples a smrtelné lože
- 30 Devatenácté narozeniny Edrehasivara VII.
a ples Zimní noci
- 31 Odhalené spiknutí
- 32 Shulivar, Bralchenar a Narchanezhen
- 33 Odjezd Velkého Avara

PÁTÁ ČÁST
EDREHASIVAR, STAVITEL MOSTŮ

- 34 Budování mostů
- 35 Most přes Istandaärthu

*Mým rodičům,
Katherine po matce a Addisonovi po otci*

Vybrané texty z:

PŘÍRUČKY PRO CESTOVATELE DO ELFÍCH ZEMÍ

VÝSLOVNOST

Ethuverazština nemá žádné nevyslovované znaky. Dvě samohlásky napsané dohromady označují délku, pokud druhá samohláska není přehlasovaná, jako ve jménu velké ústřední řeky Istandaärthy – v takovém případě se mají vyslovovat odděleně. *Ai* se čte jako v „pajdat“; *ei* se čte jako v „pejsek“; *ee*, které se vyskytuje vzácně a je převážně archaické, se vyslovuje jako v „písek“.

Ethuverazština používá mnoho přídechů. *Ch* se vyslovuje jako v „čest“; *kh*, souhláska běžná pouze v ethuverazštině a sesterské barizejštině, se výslovností podobá hlubokému hrdelnímu zakašlání. Cestovateli se nedoporučuje se o ně pokoušet, dokud nezíská v jazyce značnou zručnost. *Th* se vyslovuje jako měkkí *s*, podobně jako ve slově „sípat“. *Sh* se vyslovuje jako v „šum“. *Zh*, podobně jako *kh*, je možné zaslechnout mimo Ethuveraz a země goblinů jen vzácně; vyslovuje se jako *ž*.

Souhláska *c* se vždycky vyslovuje jako *k* (elfové žijící u hranice s Barizhanem si dokonce začali vypůjčovat *k* z pravopisu goblinů) a dvojitá souhláska *cs* by se měla vyslovovat, pokud možno, jako *ks*. Apostrofy označují pouze vypuštěnou slabiku a v řeči by neměly být vůbec patrné. V jiných ohledech bude pro cestovatele pravopis ethuverazského jazyka zcela srozumitelný.

JMÉNA

Osobní jména v sobě zpravidla nesou rod. Mužská jména končí na *-a*, *-is* a *-et*, jako v oblíbené pohádce, v níž vystupují bratři Vana, Vanis a Vanet, přičemž Vanet, nejmladší a nejslabší, dokáže jako jediný zvednout meč Cartheio z kovadliny zlého obra.

Rodová jména mají pro obyvatele Elfích zemí zásadní význam. Cestovatel by měl mít na paměti, že každé rodové jméno je kořen, k němuž se připojují přípony pro odlišení pohlaví a stavu. Muži používají příponu *-ar*, vdané ženy příponu *-aran* a neprovdané ženy *-in*. Přípona *-ada* znamená „mnoho“ a používá se, když se o rodině – nebo „rodu“, jak tomu říkají elfové – hovoří v kolektivním smyslu. Mezi prostými obyvateli na jihu, u hranic se zeměmi goblinů, je dosud možné najít přípony *-a*, *-o* a *-eth* a pastevci ze západních plání svá jména skloňují s koncovkami *-ezh*, *-ezho*, *-ezhen*.

Místní jména v sobě také nosí rodové znaky. Všimněte si, že města a řeky se jmenují podle svých strážných duchů, proto jsou města vždy rodu ženského a řeky rodu mužského. Cestovateli se *důrazně* doporučuje nevšímat si urážlivých rýmovaček o řece Istandaärtha a městu Cairado, které je možné zaslechnout mezi vulgárnějšími vrstvami obyvatel. Přípona *-ee* označuje budovu, zatímco přípona *-an* se používá pro shromaždiště. *Theileian*, slovo znamenající „sín“, v sobě nese specifickou konotaci související s vládou nebo soudy. *Untheileian*, císařova síň, obsahuje archaickou předponu, jejíž přesný význam se ztratil. Filologové se rozdělují na ty, podle nichž je odvozena ze slova pro „moudrost“, a ty, podle nichž má původ ve slově pro „střed“.

FORMY OSLOVENÍ

Elfové jsou starý a pantičkářský národ. Cestovatelům se doporučuje být raději přehnaně zdvořilí než málo. Zásadně elfovi netykejte, dokonce ani tak prostým osobám, jako jsou komorné a číšníci. Přílišnou formálnost cizincům prominou, ale nezdořilost ne.

Obdobně složité je to s elfími tituly a neopatrný cestovatel v nich pravděpodobně bude chybovat. Děti do třinácti let věku by se měly oslovovat jako *michen*, „malí“. Ačkoli osoby jsou v Ethuverazu plnoleté od šestnácti let, často se čeká, že třináctileté děti začnou zaujímat své místo v dospělém světě, a proto by se měly oslovovat stejně jako dospělí.

Muži jsou *mer*, vdané ženy *merrem* a svobodné ženy *min* (cestovatel se může podívat po železném přísežném prstenu na pravé ruce ženy). Avšak i nejobyčejnějšího barona je třeba oslovovat *osmer*, jeho ženu *osmerrem* a jeho dceru *osmin*. Osoby výše postavené – a cestovatel si může být jist, že je pozná, pokud se s nimi setká – si k předponě *os-* (znamenající „ctihodný“) přidávají předponu *dach’-* (zkrácená forma slova *dachen*, „větší“), takže se oslovují *dach’osmer*, *dach’osmerrem*, *dach’osmin*. Císař se oslovuje vždy a pouze jako „Jasnost“.

Řemeslnické cechy mají v Elfích zemích vlastní hierarchii a tituly, jimiž se cestovatel nemusí zabývat. Osoby z řemeslnické třídy je možné vždy správně oslovit *mer*, *merrem* a *min*.

CÍSAŘI

Rod Drazh vládne Elfím zemím déle než dva tisíce let, i když je namístě přiznat, že kontinuita této dynastie je vzhledem k tomu, jak někteří císaři své zvolené dědice strategicky adoptovali, politickou fikcí. Císaři při nástupu na trůn přijímají přízvisko. Jedná se bezvýhradně o archaická a obtížně vyslovitelná jména, s nimiž se cestovatel jinak nesetká, a dále jsou charakterizována císařskou předponou. Předtím než východní a západní Elfí země sjednotil Edrevenivar, obvykle nazývaný Dobyvateľ, byla císařská předpona vždycky *Bel-*. Edrevenivarovo přízvisko sice žádný císař po něm nepřevzal, ale na jeho počest se císařskou předponou stalo *Edre-*. Naposledy se Varenechibel I. rozhodl přijmout předponu *Vare-*, kterou obyčejní lidé považují za urážku jeho předků, a tudíž špatné znamení.

SEZNAM OSOB, MÍST, VĚCÍ A BOHŮ

AÄNO: služka v Edonomee; dcera Kevo

ADREMAZA: mistr athmaz'are

AISAVA, CSEVET: kurýr; později tajemník Edrehasivara VII.

AIZHEVETH: svědek *Moudrosti Choharo*; učenec druhé třídy

AKHALARNA: bůh

ALCETHMERET: císařská rezidence na Untheilenském dvoře

ALCHENADA: šlechtický rod

ALCHENIN, DORU: šlechtična

AMALO: město v Thu-Athamaru

ANMURA: bůh slunce a bůh války

ANMUR'THEILEIAN: pevnost vystavěná elfy v Evressajských stepích; Nazh-morhathverové ji nazývají Památka smrti a mrchožroutských kostí

ANVERNEL: hrabství na druhé straně Chadevanského moře

ASHEDRO: město v Thu-Athamaru; sídlo univerzity

ASHEVEZHKO: barizhanská bohyně moře

ATHAMARA: řeka v Ethuverazu; v Cairado se vlévá do Istandaärthy

ATHMAZ'ARE: instituce mazei z Ethuverazu

ATTEREZH, CLEMIS: císařův vrchní garderobiér

AVEIO: město v Thu-Evresaru

AVRIS: jeden z císařových edocharei

BAKHOREE: zámek v Thu-Cethoru patřící Drazhadům

BARIZHAN: jižní soused Ethuverazu; země goblinů

BARIZHANŠTINA: jazyk Barizhanu

BAZHEVADA: šlechtický rod

BAZHEVAR, DALERA: synovec hraběte Bazhevela

BAZHEVEL: hrabě z Thu-Tetaru

BAZHEVIN, STANO: snoubenka Cirise Drazhara, dcera hraběte Bazhevela

BELMALIVEN IV. (†): Belmaliven Zhas, 123. císař Elfích zemí, bratr Belmalivena V.; otec Belveseny XI. a Belmalivena VI.

BELMALIVEN V. (†): Belmaliven Zhas, 124. císař Elfích zemí, bratr Belmalivena IV.

BELMALIVEN VI. (†): Belmaliven Zhas, 126. císař Elfích zemí, syn Belmalivena IV., bratr Belveseny XI.

BELTANTHAIR III. (†): Beltanthair Zhas, 113. císař Elfích zemí; bráněm Hanevisem athmazou před Oravou Uchvatitelem

BELTANTHAIR V. (†): Beltanthair Zhas, 121. císař Elfích zemí; dětský císař, který se nedožil dospělosti

BELTHELEMA IX. (†): Belthelema Zhas, 88. císař Elfích zemí; manžel Vallestho Drazharan

BELU: voják z Hezhethory

BELVESENA XI. (†): Belvesena Zhas, 125. císař Elfích zemí; syn Belmalivena IV.; bratr Belmalivena VI.

BERENADA: šlechtický rod

BERENAR, EIRU: svědek pokladu, později lord kancléř; manžel Anzhevo Berenaran

BERENARAN, ANZHEVO: manželka Eirua Berenara

BESHELAR, DERET: první nohecharis Edrehasivara VII.

BRALCHENAR, EVRENIS: pracovník na vzducholodi; stoupenec Curnara

BROMADA: šlechtický rod

BROMAR: svědek cizinců

BUCAREZH: humorný romanopisec

CAIRADO: město v Thu-Athamaru

CALA ATHMAZA: první nohecharis Edrehasivara VII.

CALESTHO: město v Thu-Evresaru

CAMBESHADA: šlechtický rod

CAMBESHIN, DINAN: přítelkyně Ino Drazhin

CARCETHLENED, AMU: barizhanská básnířka

CELEHADA: šlechtický rod

CELEHAR, THARA: svědek mrtvých; příbuzný Csorů Drazharan

CELEHEL: hrabě z Thu-Cethoru; otec Csorů Drazharan

CELVAZ: země sousedící s Ethuverazem
 CEREDADA: šlechtický rod
 CEREDDEL: markýz z Thu-Cethoru
 CEREDIN, CSETHIRO: praneť Arbela Drazharan; dcera markýze Ceredela
 CETHO: město obklopující Untheilenský dvůr
 CETHORA: řeka v Ethuverazu; vlévá se do Istandaärthy v Zhaö
 CETHOSKÁ LIGA PRACUJÍCÍCH: organizace obyvatel Cetho z řad dělnické třídy
 CETH'ULIMEIRE: cethoské ulimeire
 CETHOREE: zámek patřící Drazhadům; Arbela Drazharan sem byla vypuzena Varenechibelem IV.
 CLUNETHADA: knížecí rod z Thu-Athamaru
 CLUNETHAR, ORCHENIS: kníže z Thu-Athamaru; manžel Uleviän Clunetharan
 CLUNETHARAN, EBERNEÄN (†): sestra Varenechibela IV.
 CLUNETHARAN, ULEVIÄN: dcera vévody Tethimela; manželka Orchenise Clunethara, knížete z Thu-Athamaru
 CORAT' ARHOS: Krutost vody; mořský had
 CORAT' DAB ARHOS: palác Velkého Avara z Barizhanu
 CORAZHAS: rádci císaře; Corazhas tvoří sedm svědků: svědek Justicia, svědek prelátství, svědek univerzit, svědek pokladu, svědek athmaz'are, svědek cizinců a svědek Parlamentu
 CSAIVO: bohyně řek, vody, rození a léčení
 CSEDO: město v Thu-Istandaäru
 CSOVAR, TANET: svědek císaře
 CSTHEIO CAIREIZHASAN: bohyně hvězd, moudrosti a magie
 CURNAR, OLVARIS (†): filozof, popravený za Varevesenovy vlády
 ČEST CSEDO: vzducholod
 DACHEN MURA: Větší císařské klenoty
 DAIANO: město v Thu-Cethoru, na sever od Ezho; známé minerálními prameny
 DALAR, EVRU (†): manžel Oseian Dalaran; milenec Thary Celehara
 DALARAN, OSEIAN: manželka Evrua Dalara

DANIVADA: šlechtický rod

DANIVARAN, ARO: šlechtična

DANIVIN, THIRIÄN: dcera Aro Danivaran

DAZHIS ATHMAZA: druhý nohecharis Edrehasivara VII.

DESHEHAR: svědek Parlamentu

DORASHADA: šlechtický rod z Thu-Cethoru

DRAZHADA: vládnoucí rod v Ethuverazu

DRAZHAR, CORA: páže na dvoře Csoru Drazharan; bratranec Maii Drazhara z třetího kolene

DRAZHAR, CIRIS (†): druhý syn Varenechibela IV. a Pazhiro Drazharan (třetí syn císaře); snoubenec Stano Bazhevin; zahynul při havárii *Moudrosti Choharo*

DRAZHAR, ERMEZHIS (†): arcivévoda Drazhady; invalida

DRAZHAR, IDRA: princ na Untheilenském dvoře; syn Nemolise Drazhara a Sheveän Drazharan; bratr Ino Drazhin a Mireän Drazhin

DRAZHAR, MAIA: jediné dítě Chenelo Drazharan a Varenechibela IV. (čtvrtý syn císaře); vykázaný otcem nejdřív do Isvaroë (s Chenelo Drazharan) a později do Edonomee (se Setherisem Nelarem); viz také Edrehasivar VII.

DRAZHAN, NAZHIRA (†): starší syn Varenechibela IV. a Pazhiro Drazharan (druhý syn císaře); zahynul při havárii *Moudrosti Choharo*

DRAZHAR, NEMERA (†): viz Varenechibel IV.

DRAZHAR, NEMOLIS (†): princ Untheilenského dvora; syn Varenechibela IV. a Leshan Drazharan; manžel Sheveän Drazharan; otec Idry Drazhara, Mireän Drazhin, Ino Drazhin; zahynul při havárii *Moudrosti Choharo*

DRAZHARAN, ARBELAN: první manželka Varenechibela IV.; zapuzená pro neplodnost a odsunutá do Cethoree

DRAZHARAN, CHENELo (†): druhá manželská dcera Maru Sevrasededa, Velkého Avara z Barizhanu; čtvrtá manželka Varenechibela IV.; matka Maii Drazhara; vykázaná Varenechibelem IV. do Isvaroë, kde zemřela

DRAZHARAN, CORIVERO (†): císařovna; byla o ní napsána opera *Sen císařovny Corivero*

DRAZHARAN, CSORU: pátá manželka Varenechibela IV., příbuzná Thary Celehara
 DRAZHARAN, LESHAN (†): druhá manželka Varenechibela IV.; matka Nemolise Drazhara a Nemriän Imaran
 DRAZHARAN, PARMENO (†): císařovna
 DRAZHARAN, PAZHIRO (†): třetí manželka Varenechibela IV.; matka Nazhiry Drazhara, Cirise Drazhara a Vederó Drazhin; zemřela při porodu
 DRAZHARAN, VALESTHO: císařovna, manželka Belthelemy IX.
 DRAZHARAN, SHEVEÄN: princezna na Untheilenském dvoře; manželka Nemolise Drazhara; matka Idry Drazhara, Mireän Drazhin a Ino Drazhin
 DRAZHIN, INO: mladší dcera Nemolise Drazhara a Sheveän Drazharan; sestra Idry Drazhara a Mireän Drazhin
 DRAZHIN, MIREÄN: starší dcera Nemolise Drazhara a Sheveän Drazharan; sestra Idry Drazhara a Ino Drazhin
 DRAZHIN, VEDERO: dcera Varenechibela IV. a Pazhiro Drazharan
 DUCHENADA: šlechtický rod
 DUCHENEL: hrabě z Thu-Cethoru
 DUCHENIN, LORAN: druhá dcera hraběte Duchenela; neteř Ulerise Chavara
 EBREMIS: mistr kuchař v Alcethmeretu
 ECHANA: poručík Untheilenské gardy
 EDONARA: bažiny v západním Thu-Eversaru
 EDONOME: lovecký zámček patřící rodu Drazhada; Varenechibel IV. sem odsunul Maiu Drazhara a Setherise Nelara
 EDREHASIVAR VI. (†): Edrehasivar Zhas, 182. císař Elfích zemí
 EDREHASIVAR VII.: Edrehasivar Zhas, 209. císař Elfích zemí; viz také Maia Drazhar
 EDRETANTHIAR III. (†): Edretanthiar Zhas, 172. císař Elfích zemí
 EDRETHELEMA III. (†): Edrethelema Zhas, 185. císař Elfích zemí; architekt současného Untheilenského dvora
 EDRETHELEMA IV. (†): Edrethelema Zhas, 186. císař Elfích zemí, syn Edrethelemy III.; stavitel Untheilenského dvora

EDRETHELEMA V. (†): Edrethelema Zhas, 187. císař Elfích zemí; syn Edrethelemy IV.; stavitel Untheilenského dvora; nechal popravit Lisethu Pavennin

EDRETHELEMA VI. (†): Edrethelema Zhas, 188. císař Elfích zemí; syn Edrethelemy V.; stavitel Untheilenského dvora

EDRETHELEMA VIII. (†): Edrethelema Zhas, 192. císař Elfích zemí; dětský císař, který se nedožil dospělosti

EDREVECHELAR XIV. (†): Edrevehelar Zhas, 201. císař Elfích zemí; praprapraprastrýc Maii Drazhara

EDREVECHELAR XVI. (†): Edrevehelar Zhas, 203. císař Elfích zemí, otec Varenechibela I.

EDREVENIVAR (†): Edrevenivar Zhas, 157. císař Elfích zemí; známý jako Edrevenivar Dobyvateľ; sjednotil východní a západní Ethuveraz

ERIMADA: šlechtický rod

ESARAN, ECHELO: majordomka v Alcethmeretu

ESHA: jeden z císařových edocharei

ESHORAVEE: zámek patřící rodu Tethimada

ESRET: barizhanské páže ve službách Vorzhise Gormeneda

ESTELVERIÄR: země sousedící s Ethuverazem

ESTHORAMIRE: vězení na Untheilenském dvoře

ETHUVERAZ: Elfí země

ETHUVERAZHID MURA: koruna Elfích zemí

ETHUVERAZHID ZHAS: císař Elfích zemí

ETHUVERAZŠTINA: jazyk Elfích zemí

EVRESARTHA: řeka v Ethuverazu; vlévá se do Istandaärthy v Ezho

EVRESSAJSKÉ STEPI: domov Nazhmořhathverů

EZHO: město v Thu-Cethoru; založeno během zlaté horečky za vlády Varenechibela III.

GORMENED, NADARO: manželka Vorzhise Gormeneda; sestřenice Chenelo Drazharan

GORMENED, VORZHIS: barizhanský velvyslanec na Untheilenském dvoře; manžel Nadaro Gormened

HABROBAR: výrobce pečeti
 HALEZH: mistr hodinářského cechu
 HALEZHO, AVRO: členka hodinářského cechu; sestra Nedaö Vechin
 HANEVIS ATHMAZA (†): nohecharis Beltanthaira III.
 HARU: sluha v Edonomee
 HEZHETHORA: tradiční ochránci Velkého Avara v Barizhanu
 CHADEVANSKÉ MOŘE: oceán u jižního pobřeží Barizhanu
 CHAVADA: šlechtický rod
 CHAVAR, NUREVIS: syn Ulerise Chavara
 CHAVAR, ULERIS: lord kancléř Ethuverazu
 CHAVEL: vikomt z Thu-Athamaru; bratr Ulerise Chavara
 CHEVARIMAI: bůh, jeho kult byl potlačen
 CHO HARO: město v Thu-Istandaäru
 LINVERIÄR: země sousedící s Ethuverazem
 IMADA: šlechtický rod
 IMARAN, NEMRIÄN: dcera Varenechibela IV. a Leshan Drazharan; manželka markýze Imela
 IMEL: markýz z Thu-Athamaru; manžel Nemriän Imaran
 INVER: voják z Hezhethory
 ISHEILAN: služka v Alcethmeretu
 ISHILAR: kaprál Untheilenské gardy
 Istandaärtha: největší řeka v Ethuverazu
 ISTHANADA: nižší šlechtický rod
 ISTHANAR: svědek univerzit
 ISVAROË: zámek patřící rodu Drazhada; Varenechibel IV. sem vykázal Chenelo Drazharan a Maiu Drazhara
 KEVO: kuchařka v Edonomee; matka Aäno
 KHEL-AVEZHER: samozvaný král chadevanských pirátů
 KHEVER: podkoní na Untheilenském dvoře
 KIRU ATHMAZA: nohecharis Edrehasivara VII.; duchovní kultu Csaivo
 KONVENT STRÁŽCŮ MAJÁKU: konvent pro stoupence Ashevezhka v Urvekh'

LANTHEVADA: šlechtický rod
 LANTHEVEL: markýz z Thu-Athamaru; předseda Sněmovny krve
 LANTHEVIN, IVIRO: neteř markýze Lanthevela
LASKAVÝ LOTOS: barizhanská parní loď
 LEILIS ATHMAZA: učitel Idry Drazhara
 LOHAISO: město v Thu-Evresaru
 MAZAN'THEILEIAN: síň athmaz'are na Untheilenském dvoře
 MICHEN MURA: Menší císařské klenoty
 MICHEN'THEILEIAN: císařova audienční síň
 MICH'OTHASMEIRE: kaple Všech bohů v Untheileneise'meire
 MOST MOUDROSTI: most přes Istandaärthu
MOUDROST CHO HARO: vzducholod'
 MRAČNÍ KONĚ: bar v Amalo
 NARCHANEZHEN, ATHO: pracovnice na vzducholodi; stoupenkyně Cur-
 nara
 NAZHMORHATHVEROVÉ: Lidé noční oblohy, obyvatelé Evressajských stepí;
 ve válce s Ethuverazem
 NAZHCREIS DEIN: čarodějnice z Nazhморhathverů; albínka
 NELADA: nižší šlechtický rod
 NELAR, SETHERIS: Varenechibelem IV. odsunutý do Edonomee s Maiou
 Drazharem
 NELARAN, HESERO: manželka Setherise Nelara
 NELOZHO: město v Thu-Cethoru
 NEMER: jeden z císařových edocharei
 NERAIIIS: sluha v domácnosti Csuru Drazharan
 NETHENSKÝ BROD: brod přes Tetaru
 NETHENADA: šlechtický rod
 NETHENEL, PAZHIS: hrabě z Thu-Tetaru
 NEVENNAMIRE: vězení pod Untheilenským dvorem
 OLCHEVADA: šlechtický rod
 OMDAR: humorný romanopisec

ORAVA: známý jako Uzurpátor; jediný uživatel magie, který se pokusil získat ethuverazský trůn

ORIMADA: šlechtický rod

ORIMAR: generální kurýr

ORMEVADA: šlechtický rod

ORSHAN: bohyně úrody a farmářů

ORTHEMA, VERER: kapitán Untheilenské gardy

ORTHEMO, RENEIAN: manželka kapitána Verera Orthemy

ORSEVA: starší kanovník v Untheileneise'meire

OSHET: barizhanský zahradník v Alcethmeretu

ORSEIAN: bohyně země, zemětřesení a pohrom, umělců a tvůrců

OZHIS: novic athmaz'are

PARLAMENT: Ethuverazský parlament tvoří dvě sněmovny, Sněmovna krve a Dolní sněmovna

PASHAVADA: šlechtický rod

PASHAVAR: svědek Justicia

PASHAVAR, CORVIS: mladý šlechtic

PASHAVARAN, AILANO: manželka lorda Pashavara

PASHAVEL: vévoda z Thu-Cethoru

PELAR: svědek *Moudrosti Choharo*; učenec druhého stupně

PELCHARA: sluha v Edonomee

PENCHARN: země sousedící s Ethuverazem

PERENCHED, URSU: vlastní dcera Marua Sevrasecheda; manželka námořního kapitána

PEVENNADA: vymřelý šlechtický rod

PEVENNIN, LISETHU (†): dáma z posledního rodu, který vedl povstání proti Drazhadům

POLCHINA, EVET: mistr hodinářského cechu

PUZHVARNO: město v Thu-Athamaru, blízko Eshoravee

RESHEMA: kurýr

ROHETHADA: šlechtický rod

ROHETHAR, IDRA: otec Sheveän Drazharan
 ROHETHARAN, ZHARO: matka Sheveän Drazharan
 ROSHARIS: vrchní podkoní na Untheilenském dvoře
 SALEZHEIO: bohyně větru, zimy, kurýrů a vypravěčů
 SAMET: kůň
 SEHALIS ATHMAZA: adremaza athmaz'are
 SELTHEVIS: tajemník Marua Sevrasecheda
 SEVESAR: svědek *Moudrosti Choharo*, učenec druhého stupně
 SEVEZHO: město v Thu-Istandaäru
 SEVRASECHED, HOLITHO: vlastní dcera Marua Sevrasecheda; jeptiška v Ur-
 vekh'
 SEVRASECHED, MARU: Velký Avar Barizhanu; otec Shaleän Sevraseched,
 Thever Sevraseched, Ursu Perenched, Holitho Sevraseched, Chenelo
 Drazharan a Nadeian Vizhenka
 SEVRASECHED, SHALEÄN: vlastní dcera Marua Sevrasecheda; námořní ka-
 pitánka; její loď je *Zářící drak* a domovským přístavem Solunee nad
 Vodou, kde má manželku
 SEVRASECHED, THEVER: starší manželská dcera Marua Sevrasecheda
 SHULIHADA: šlechtický rod
 SHULIVAR, AINA: pracovník na vzducholodi, stoupenec Curnara
SÍLA ROSIRO: vzducholod'
 SOLICHEL: hrabě z Thu-Tetaru; stoupenec Curnara
 SOLUNEE NAD VODOU: přístav na druhé straně Chadevanského moře
 SONEVET ATHMAZA: svědek athmaz'are
 SORCHEV ZHAS (†): vládce Csedo před sjednocením s Ethuverazem
 TALAR: drazhadský zbrojnoš
 TATIVADA: šlechtický rod
 TATIVIN, AIZHEÄN: přítelkyně Vedero Drazhin
 TEIA: barizhanské páže ve službách Vorzhise Gormeneda
 TELIMEZH: druhý nohecharis Edrehasivara VII.
 TETARA: řeka v Ethuverazu; vlévá se do Istandaärthy u hranice s Barizhanem

TETHIMADA: vévodský rod v Thu-Athamaru
 TETHIMAR, ESHEVIS: syn vévody Tethimela
 TETHIMAR, TERU: arciprelát v Cetho
 TETHIMEL: vévoda z Thu-Athamaru; jeden z nejbohatších majitelů půdy
 v Ethuverazu
 TETHIMIN, PARU: dcera vévody Tethimela
 THORCHELEZHEN: nižší kanovnice v Untheileneise'meire
 THU-ATHAMAR: knížectví v Ethuverazu
 THU-CETHOR: knížectví v Ethuverazu
 THU-EVERSAR: knížectví v Ethuverazu
 THU-ISTANDAÄR: knížectví v Ethuverazu
 THU-TETAR: knížectví v Ethuverazu
 UBEZHADA: šlechtický rod
 UBEZHAR, ODRIS: přítel Eshevis Tethimara
 UBEZHARAN, MEDO: manželka Odrise Ubezgara
 U KAMENNÉHO STROMU: čajovna v Amalo
 ULIS: bůh smrti a měsíce
 ULZHAVADA: šlechtický rod
 ULZHAVEL (†): vikomt z Thu-Cethoru; spáchal sebevraždu poté, co ho Va-
 renehibel IV. poslal do vyhnanství
 UNTHEILEIAN: síň císaře Ethuverazida Zhase; centrum Untheilenského
 dvora
 UNTHEILENSKÝ DVŮR: palác ethuverazských císařů; sídlí v něm také Justi-
 cium, Parlament, Corazhas, Mazan'theileian a Cethoské arciprelátství
 UNTHEILENSKÁ GARDA: strážce Untheilenského dvora; většinou, ale ne zcela
 ceremoniální
 UNTHEILENEISE'MEIRE: othasmeire Untheilenského dvora
 UPAZHERA: přítok Cethory
 URVEKH': město v Barizhanu, na pobřeží
 USHARSU ATHMAZA (†): adremaza athmaz'are za vlády Edretanthiara III.
 USHENAR: lékař na Untheilenském dvoře

UVEZHO: město v Thu-Cethoru

VALNO: město v Thu-Eversaru; místo, kde na zem padl Akhalarana

VARENECHIBEL I. (†): Varenechibel Zhas, 204. císař Elfích zemí, syn Edre-
vechelara XVI.

VARENECHIBEL II. (†): Varenechibel Zhas, 205. císař Elfích zemí, syn Va-
renechibela I.

VARENECHIBEL III. (†): Varenechibel Zhas, 206. císař Elfích zemí, syn Va-
renechibela II.

VARENECHIBEL IV. (†): Varenechibel Zhas, 208. císař Elfích zemí, syn Va-
reveseny; postupně manžel Arbelan Drazharan, Leshan Drazharan,
Pazhiro Drazharan, Chenelo Drazharan a Csuru Drazharan; otec Nemo-
lise Drazhara, Nemriëna Drazhara, Nazhiry Drazhara, Cirise Drazha-
ra, Vederu Drazhin a Maii Drazhara; zahynul při havárii *Moudrosti
Choharo*

VAREVESENA (†): Varevesena Zhas, 207. císař Elfích zemí; syn Varenechibe-
la III.; otec Varenechibela IV. a Eberneän Clunetharan

VECHIN, NEDAÖ: operní sopranistka ze Zhaö

VEREMNET: lovecká obora v Thu-Cethoru

VĚRNOST LOHAISO: vzducholod'

VERSHELEEN: ostrovy v Chadevanském moři

VERVEN'THEILEIAN: Poradní síň; jednací místnost Corazhas

VESCHADA: šlechtický rod z Thu-Athamaru

VESCHAR, CIRET: přítel Eshevise Tethimara

VIRENADA: šlechtický rod

VIZHENKA: kapitán Hezhethory; manžel Nadeian Vizhenka

VIZHENKA, NADEIAN: dcera Marua Sevrasecheda; manželka kapitána Viz-
henky

VOLSHAREZH: „kapitán“ v úřadu vrchního kurýra

VORENZHESSAR: město v Thu-Cethoru, severozápadně od Ezho; rodiště
Reneian Orthemo

ZÁŘE CAIRADO: vzducholod'

ZĀĪCÍ DRAK: loď Shaleän Sevraseded

ZHAÖ: město v Thu-Athamaru

ZHAVANIN, SULER: chůva Mireän Drazhin a Ino Drazhin

ZHERINADA: šlechtický rod z Thu-Tetaru

ZHIDELKA: barizhanský obchodník s hedvábím a bývalý pirát

PRVNÍ ČÁST

HAVÁRIE MOUDROSTI
CHOHARO

NOVINKY V EDONOMEĚ

MAIU PROBUDILY STUDENÉ prsty jeho bratrance, které se mu zarývaly do ramene.

„Bratranče. Co...“ Posadil se a jednou rukou si protřel oči. „Kolik je hodin?“

„Vstávej!“ zasyčel na něho Setheris. „Dělej!“

Maia ho poslechl a vylezl z postele, nemotorný a rozespalý. „Co se děje? Hoří?“

„Obleč se.“ Setheris mu vrazil včerejší oblečení, ale Maiovi spadlo, když zápasil se šňůrkami noční košile. Setheris podrážděně zavrčel a shýbl se pro ně. „Posel od dvora. *To* se děje.“

„Zpráva od otce?“

„A co ti tady říkám? Milosrdné bohyně, kluku, cožpak sám nezvládneš vůbec *nic*? Tady máš!“ Noční košili z něho strhl, nedbaje na zašmodrchané šňůrky ani chlapcovy uši, a vrazil mu oblečení do ruky znovu. Maia se nasoukal do dlouhých spodků, kalhot, košile a kabátku. Uvědomoval si, že jsou pomačkané a propocené, ale nechtěl pokoušet Setherisovo špatné rozpoložení tím, že si na to postěžuje. Setheris ho ve světle jediné svíčky mrzutě pozoroval, s ušima připlácnutýma k hlavě. Punčochy se Maiovi najít nepodařilo, ale Setheris mu na to ani nedal čas. „Pojď už!“ popohнал ho, jakmile

si Maia zapnul kabát, a chlapec se vydal z pokoje za ním naboso. V silnějším světle si všiml, že Setheris je sice ustrojený řádně a kompletně, ale ve tváři je celý rudý. Takže ho císařský posel nevytrhl ze spánku, ale jenom proto, že ještě nebyl v posteli. Maia znepokojeně doufal, že Setheris nevypil tolik metheglinu, aby se to podepsalo na dokonalosti jeho dvorských způsobů.

Maia si pročísl vlasy rukou, ale prsty se zadrhly o spletné jeho hustých kadeří. Nebylo by to poprvé, co ho otcův posel uvidí neupraveného, jako by byl dítě nějakého prostoduchého hadráře, ale to jeho žalostné půlnoční představy nijak neuchlácholilo: *Tak nám povězte, jak náš syn vypadal.* Potom si připomněl, že je nepravděpodobné, aby se na něho otec vůbec zeptal. Následoval tedy Setherise do malého a omšelého přijímacího pokoje domku a snažil se udržet bradu a uši zvednuté.

Posel mohl být asi o rok starší než Maia, ale působil elegantně, přestože kůže na něm byly ušpiněné z cesty. Na rozdíl od Maii byl viditelně čistokrevný elf: jeho vlasy byly blede jako květy klejchý a oči měly barvu deště. Podíval se ze Setherise na Maiu a otázal se: „Jste arcivévoda Maia Drazhar, jediný potomek Varenechibela IV. a Chenelo Drazharan?“

„Jsem,“ odpověděl zmateně Maia.

A pak se jeho zmatek ještě umocnil, když se posel rozvážně a na výsost důstojně položil tváří dolů na prošoupaný kobereček. „Vaše císařská Jasnosti,“ vyhrkl.

„No tak, chlapec, vstaňte a přestaňte blábolit!“ řekl Setheris. „Pokud tomu dobře rozumíme, přinášíte zprávy od arcivévodova otce.“

„Pak rozumíte jinak než my,“ odvětil posel a znovu se postavil na nohy, pohybem ladným jako kočka.

„Přinášíme zprávy z Untheilenského dvora.“

Aby se spor nevyhrotil, Maia spěšně požádal: „Prosíme, vysvětlete to.“

„Vaše Jasnosti,“ navázal posel, „včera, někdy mezi svítáním a polednem, havarovala vzducholoď *Moudrost Choharo*. Na palubě byli císař Varenechibel IV., princ Nemolis, arcivévoda Nazhira a arcivévoda Ciris. Vraceli se ze svatby knížete z Thu-Athamaru.“

„A *Moudrost Choharo* havarovala,“ řekl pomalu, pečlivě Maia.

„Ano, Jasnosti,“ potvrdil posel. „Nikdo nepřežil.“

Po dobu pěti tepů ta slova nedávala smysl. Nic nedávalo smysl; bylo tomu tak od chvíle, kdy ho probudila bolest, jak mu Setheris stiskl rameno. A pak to najednou bylo nemilosrdně jasné. Slyšel svůj hlas z obrovské dálky, jak říká: „Co bylo příčinou havárie?“

„Záleží na tom?“ zeptal se Setheris.

„Jasnosti,“ promluvil posel a rozvážně kývl hlavou směrem k Maiovi. „Zatím se to neví. Ale lord kancléř vypravil svědky a záležitost se prošetřuje.“

„Děkuji,“ řekl Maia. Nevěděl, co cítí ani co by cítit měl, ale věděl, co by měl udělat, jaký je další nezbytný krok. „Řekl jste, že... přinášíte zprávy?“

„Ano, Jasnosti.“ Posel se otočil a vzal kurýrní pouzdro, odložené na boční stolek. Uvnitř byl pouze jeden dopis, který Maiovi podal. Setheris mu listinu vytrhl a divoce pečeť zlomil, jako by si pořád myslel, že posel lže.

Zadíval se na papír a jeho obvyklé podmračení se prohloubilo do temného zachmuření. Nato jej hodil po Maiovi a odkráčel z místnosti. Maia po něm chňapl, jak se třepetavě snášel na podlahu, ale nezachytil jej.

Posel si klekl, aby papír sebral, než to bude moci udělat Maia, a bez sebemenšího náznaku výrazu mu jej podal.

Maia cítil, jak mu do obličeje stoupá horkost a uši se sklánějí, ale věděl, že nemá smysl snažit se něco vysvětlovat nebo se za Setherise omlouvat. Napřel svou pozornost na dopis. Byl od lorda kancléře Ulerise Chavara:

Arcivévodovi Maiovi Drazharovi, dědici ethuverazského císařského trůnu, odkazují pozdrav v této hodině největšího zármutku.

S vědomím toho, že Vaše císařská Jasnost bude chtít prokázat zesnulému otci a bratrům veškeré pocty, nařídili jsme zahájit přípravy na slavnostní pohřeb, který se uskuteční za tři dny, tedy dvacátého třetího tohoto měsíce. Uvědomíme pěťici knížat, jakož také sestru Vašeho císařského Veličenstva v Ashedro. Již jsme nařídili kurýrní službě dát k dispozici vzducholodě a nepochybujeme o tom, že vyvinou veškeré úsilí, aby dosáhli Untheilenského dvora včas a mohli se pohřbu zúčastnit.

Pochopitelně nám nejsou známy plány Vaší císařské Jasnosti, ale jsme plně připraveni je zohlednit.

S upřímným zármutkem a neochvějnou oddaností
Uleris Chavar

Maia vzhlédl. Posel ho pozoroval, bez emocí jako vždycky. Zaujetí prozrazoval pouze úhel jeho uší.

„Musím... musíme si promluvit s naším bratrancem,“ dostal ze sebe. Nebyl zvyklý stavět věty ve formální první osobě a příliš mu to nešlo. „Jste... určitě jste unavený. Dovolte, abychom povolali sluhu, který se o vás postará.“

„Vaše Jasnost je velice laskavá,“ odvětil posel, a jestli věděl, že v celém Edonomee víc než dva sluhové nejsou, nedal to na sobě nijak znát.

Maia zazvonil na zvonek. Věděl, že Pelchara, který svým vzhledem připomínal ptáka, bude dychtivě čekat na příležitost zjistit, co se děje. Haru, který vykonával všechny venkovní práce, nejspíš ještě spal. Haru uměl spát, jako když ho do vody hodí, a celý dům to věděl.

Pelchara vstoupil. Uši měl vztyčené, oči mu zářily zvědavostí. „Tento pán,“ začal Maia, načež si zahanbeně uvědomil, že neví, jak se posel jmenuje, „má za sebou těžkou cestu. Zařídte, prosím, aby měl všechno, co bude chtít.“ Než mohl začít Pelcharovi vysvětlovat, jaké zprávy posel přinesl, zarazil se a s polohlasným: „Budu u svého bratrance,“ spěšně opustil místnost.

Pod Setherisovými dveřmi viděl světlo a slyšel z druhé strany bratranceovy svižné, rázné kroky. *Ať se nezastavuje pro karafu metheglinu*, proběhla Maiovi hlavou krátká, zoufalá modlitba, než zaklepal na dveře.

„Kdo je tam?“ Přinejmenším jeho hlas *nezněl* opileji než před čtvrt hodinou.

„Maia. Můžu –?“

Dveře se otevřely s divokou prudkostí. Stál v nich Setheris a zlostně na něho hleděl. „Copak? Co *tě* trápí, chlapče?“

„Bratrance,“ promluvil Maia, téměř šeptem, „co musím udělat?“

„Co musíš *udělat*?“ Setheris se pohrdavě zasmál. „Musíš být *císařem*, chlapče. Musíš vládnout celým Elfím zemím a vyhánět příbuzné, když uznáš za vhodné. Proč za mnou chodíš fňukat, co musíš udělat?“

„Protože to nevím.“

„Skřet cáknutý měsícem,“ prohlásil Setheris, ale bylo to reflexivní pohrdání; jeho výraz byl duchem nepřítomný.

„Ano, bratrance.“

„Pojď dál,“ vybídl ho Setheris a Maia poprvé vstoupil k svému bratranci do pokoje.

Byl stejně strohý jako samotný Setheris – žádné připomínky Untheilenského dvora, žádný přepych. Setheris poslal Maiu mávnutím na jedinou židli a sám se posadil na postel. „Máš pravdu, chlapče. Vlci čekají, aby tě sežrali. Máš ten list?“

„Mám, bratrance.“ Maia podal dopis Setherisovi. Byl už poněkud zmačkaný a poškozený. Setheris si jej přečetl a znovu se zamračil, ale

tentokrát měl uši zamyšleně vztyčené. Když skončil, úhledně dopis složil a dlouhými bílými prsty vyhladil jeho přehyby.

„Náš Uleris je hodně opovážlivý.“

„Ano?“ A pak mu to došlo. „Ty ho znáš?“

„Mnoho let jsme byli nepřátelé,“ řekl Setheris a pokrčil rameny, jako by o nic nešlo. „A vidím, že se nezměnil.“

„Jak to myslíš?“

„Uleris nemá důvod mít tě rád, chlapče.“

„Tvrdí, že je oddaný.“

„Jistě. Ale oddaný *čemu*? Tobě ne, protože ty jsi jenom poslední a nejméně protežované dítě jeho mrtvého pána, který si tě na trůnu nepřál, jak dobře víš. Používej rozum, chlapče – pokud nějaký máš.“

„Jak to myslíš?“

„Milosrdné bohyně, dejte mi trpělivost,“ řekl Setheris ostentativně do stropu. „Přemýšlej, chlapče. Jsi *císař*. Co musíš udělat ze všeho nejdřív?“

„Bratranče, na hádanky teď není vhodná chvíle.“

„Však také to, co ti předkládám, není hádanka.“ Setheris zavřel ústa a zpražil ho pohledem. Maia se po chvíli dovtípil.

„Korunovaci.“

„Cha!“ Setheris tak prudce tleskl, až Maia nadskočil. „Přesně tak! Proč tedy, kladu ti otázku, nehraje tvoje korunovace v Ulerisových plánech významnou roli, přesněji řečeno vůbec žádnou?“

„Pohřeb –“

„Ne! Uvažuješ jako dítě, ne jako císař. Mrtví jsou mrtví a pocty, o nichž Uleris žvaní, jsou jim ukradené, jak *on* dobře ví. Musíš se zabývat živou mocí, tak jako se jí zabývá on.“

„Jenže...“

„*Přemýšlej*, chlapče,“ řekl Setheris a předklonil se. Chladné oči mu hořely zápallem. „Jestli jsi toho schopen – jestli jsi to doposud

v životě někdy dělal –, *přemýšlej*. Přijedeš na Untheilenský dvůr, bude se konat pohřeb. Co potom?“

„Promluvím si... aha.“

„Tak vidíš.“

„Vidím.“ Možná ještě lépe, než si Setheris uvědomoval, protože právě od bratrance Maia získal toto konkrétní ponaučení; čekáním by se vystavil do pozice Chavarova prosebníka a prosebníky je vždycky možné odmítnout. „Co tedy musím udělat?“

„Musíš Ulerisovy plány zmařit,“ prohlásil Setheris. „Což znamená, že musíš na Untheilenský dvůr dorazit dřív, než se lord kancléř stačí opevnit.“

„Ale jak to mám udělat?“ Cesta z Edonomee ke dvoru trvala skoro celý týden.

„Vzducholodí,“ odpověděl Setheris, jako by to byla naprosto jasná věc.

Maiovi se stáhl žaludek. „To nedokážu.“

„*Musíš*. Jinak budeš loutka, která se nechá vodit Ulerisovými nitkami a na melodii, kterou vybere on. A může se snadno stát, že devatenáctých narozenin se nedožiješ.“

Maia sklonil hlavu. „Máš pravdu, bratranče.“

„Vzducholodí, která sem přivezla Chavarova poskoka, tě může odvézt zpátky. Budou na něho čekat. Teď běž a připrav se, aby ses mohl ukázat.“

„Ano, bratranče,“ odvětil Maia a nepokusil se rozporovat Setherisův předpoklad, že bude ke dvoru cestovat s novým císařem.

ZÁŘE CAIRADO

VZDUCHOLOŽ *ZÁŘE CAIRADO* visela zlověstně vedle kotevního stožáru jako osamocený bouřkový mrak na předjitřní obloze. Maia nebyl na vzducholodi od svých osmi let, kdy ho přivezli na Untheilenský dvůr na matčin pohřeb, a jeho vzpomínky z toho období byly plné temnoty. Pamatoval si, že se modlil k Ulisovi, aby nechal zemřít i jeho.

Členové posádky *Záře Cairado* byli všichni velice vážní. Věděli, co se stalo s *Moudrostí Choharo*, a Maia viděl v jejich tvářích smutek a strach.

Když ho u paty kotevního stožáru kapitán pozdravil zahuhláním: „Jasnosti,“ Maia se nenadále zastavil a tiše řekl: „Máme ve vás a vaši posádku bezvýhradnou důvěru.“

Kapitána to překvapilo tak, že vzhlédl; Maia se mu podíval do očí a usmál se na něho. Po chvíli se kapitánovy uši vztyčily a on se ještě jednou uklonil, tentokrát hlouběji. „Jasnosti,“ pronesl zřetelným a mnohem silnějším hlasem.

Maia vystoupal po úzkém železném schodišti, jež obtáčelo kotevní stožár.

Na horní plošině čekala žena z posádky, aby císaři pomohla do kabiny pro cestující.

„Jasnosti,“ řekla upjatě a nabídla mu paži.

Maia pomoc přijal, i když ji nepotřeboval. „Děkujeme vám.“ Členka posádky se zatvářila skoro stejně překvapeně jako předtím kapitán.

Vzducholodě nebyly určené v první řadě pro přepravu cestujících, ale spolu s nákladem převážely kurýry a další státní úředníky. Maia odmítl dovolit Setherisovi, aby způsobil potíže ostatním pasažérům – čtyřem kurýrům, dvěma misionářům a staršímu mazovi – tím, že loď zabere pro sebe, a nyní za svou dobrotivost trpěl pod jejich vytřeštěnými, nevěřícími mlčenlivými pohledy. Jeho proměna v císaře neprovedla srovnatelný zázrak s jeho šatníkem – to spíš si přál, aby provedla zázrak s ním –, takže sice byl správně ustrojený pro držení smutku, avšak každý kus jeho oblečení nesl usvědčující stopy toho, že černá je přinejmenším jeho třetí barva a celý úbor neměl nikdo na sobě déle než dva roky, od smrti císařovy sestry, arcivévodkyně Ebreneän. Oblečení po Setherisovi mu tenkrát bylo moc velké; teď sotva stačilo. Bez tashinových hůlek a hřebenů se musel spokojit s tím, že si vlasy splete vzadu do úhledného copu a přichytí za krkem, ale svým stylem se to hodilo spíš pro dítě než pro dospělého, natož pro císaře.

Posadil se na místo, které mezi sebou nechali Setheris a posel lorda kancléře. Jestli posel ve spěšném odjezdu nového císaře poznal snahu zmařit plány svého pána, nedal to nijak najevo a do Setherisových cestovních příprav se zapojil s ochotou a důkladností. Nedalo se říct, že by byl oddaný službě Maiovi míň než Setheris. Maia se té ironii usmál.

On a Setheris k sobě měli averzi od prvního okamžiku, kdy se setkali na pohřbu Maiovy matky, císařovny Chenelo. Vzducholod', která na Untheilenský dvůr dopravila její tělo ze záměčku, kam ji manžel vykázal, přivezla také jejího žalem zdrceného osmiletého syna. Varenechibel IV. neměl o svého nejmladšího potomka nejmenší

zájem. Maia byl ihned po pohřbu svěřen do péče Setherise Nelara a oba byli vykázáni do bývalé lovecké chaty Edonomee, kde od té doby žili ve vzájemné antipatii.

Maia se podíval vedle sebe; Setheris se mračil – pokud to mohl posoudit – na naprosto neškodný kus dřeva na druhé straně kabiny. Ještě Setherise nerozzlobeného neviděl, s výjimkou chvil, kdy se opil do plačtivé otupělosti. Zásluhou Setherisovy hněvivé povahy bylo Maiovo dospívání nešťastné a chlapci bylo souzeno nosit až do dne své smrti ošklivé dlouhé jizvy na levém předloktí, které si způsobil, když ho Setheris srazil na bohatě tvarované, šeredné parohy z tepaného železa, jež v hlavní síni Edonomee zdobily krbovou zástěnu.

Setherisovi sloužilo aspoň trochu ke cti, že ho následky jeho činu doopravdy vyděsily a po incidentu, který oživil Maiovu jinak zcela nezajímavou patnáctou zimu, nakládal se svými pěstmi mnohem opatrněji. Ale že by měl následně Maiu aspoň o trošku raději, to se nestalo, a to bylo něco, co mu Maia, jak věděl, nedokáže nikdy úplně odpustit.

Stewardka vstoupila do kabiny a zajistila za sebou dveře. Odkáslala si – z nervozity, neboť upoutávat pozornost mrtvolně zamlklých pasažérů nebylo třeba – a řekla: „Vaše Jasnosti, kapitán se chopil kormidla a loď je připravená vyrazit.“

Setherisův loket Maiu nenápadně dloubl do žeber. „Děkujeme,“ vyhrkl.

Žena, jíž se viditelně ulevilo, jak o tom svědčila každá linie jejího těla, přešla do přední části kabiny, kde se nacházel zvukovod pro komunikaci s kabinou pilota. Maia mohl jen krátce přemýšlet, jestli pozná, kdy se *Záře Cairado* odpoutala od stěžně, pak přišlo nezřetelné škubnutí do strany a vzducholoď začala stoupat k jitrní obloze.

Cesta na Untheilenský dvůr měla trvat dvě hodiny, během nichž loď urazí vzdálenost, jejíž překonání po zemi by trvalo čtyři dny, a to ještě za podmínek hezkého počasí a rychlé přepravy přes

Istandaärthu, z nichž ani na jedno se nedalo spolehnout. Když se rozhly motory a svým rámusem se postaraly o to, že už Maia nebude muset se Setherisem hovořit, dokud nedorazí ke dvoru, neubráníl se myšlence na to, jak asi vypadaly poslední okamžiky *Moudrosti Choharo*. Ještě před necelým dnem byla ve vzduchu a převážela císaře Elfích zemí. Uvažoval, jestli nastal okamžik, kdy to věděli, anebo smrt přišla náhle jako meč kata. Zkusil si představit, jak jeho otec křičí, pláče, nebo má dokonce strach, ale nešlo to. V jeho vzpomínce na otce, která pocházela z jediného okamžiku, kdy ho viděl, byl císař Varenechibel IV. vysoký, nepřístupný muž s ledovýmá očima a obličejem bílým a chladným jako mramor. Pamatoval si bílý šat, ztuhlý výšivkami, a měsíční kameny, které měl otec na rukou, vpletené do vlasů nebo mu visely z uší. Pamatoval si černé pásky, jediné vyjádření smutku, které si císař za svou čtvrtou ženu uráčil na sebe vzít, jako inkoustové čmárance přes jeho bělostnou osobu. Pamatoval si otcova zatrpklá ústa a jeho hedvábný hlas: *Ten zpropadený spratek vypadá úplně jako jeho matka*. V jeho mysli to bylo zřetelné a zamrzlé stejně jako císařův oficiální portrét, který visel v přijímacím pokoji Edonomee – a teď už nebyla šance, že se změní, nebyla naděje na jeho nahrazení.

I když po pravdě řečeno, pomyslel si a zlehka se opřel, aby zmenšil pravděpodobnost, že upoutá Setherisovu pozornost, i kdyby jej něco nahradilo, stejně by to bylo něco horšího. Bud' rád, že jsi pro něho nebyl víc než „zpropadený spratek“.

Vzpomínky, které měl na bratry, nebyly nic víc než mlhavé cáry. Ani pořádně nevěděl, kteří to byli v masách dvořanů oděných v černém kolem matčiny hrobky. Ukázala mu je žena, která měla za úkol se o něho při pohřbu starat – manželka nižšího šlechtice, jejíž jméno si už nedokázal vybavit. *To je tvůj bratr Nemolis s manželkou, tam je tvůj bratr Nazhira a tam tvůj bratr Ciris*. Všichni se jeho dětským očím jeví jako dospělí, stejně bílí a na pohled nepřátelští jako otec.

Žádný z nich se s ním nepokusil seznámit, na pohřbu ani po něm – ať už proto, že sdíleli císařovo pohrdání, nebo se báli jeho hněvu –, a Maia se zdráhal pokusit se o něco sám, aby je nerozhněval. A teď bylo příliš pozdě i na to.

Rád by položil hlavu na opěradlo sedadla a zavřel oči, ale nepotřeboval slyšet od Setherise, že císař se tak na veřejnosti chovat nemůže, a těch sedm pasažérů spolu s nervózní členkou posádky představovalo „veřejnost“. Přes zdánlivě drtivou pravděpodobnost, že budou oba muset v Edonomee zůstat do konce svých životů, Setheris neoblomně trval na dodržování dvorní etikety. Maiovi to nevadilo – Chenelo ho naučila dobře –, ale teď ho napadlo, že by mu měl být vděčný.

Znovu zalétl pohledem k Setherisovu kamennému zachmuření. Bylo zvláštní dívat se v tomto bezesném ránu na Setherise a vidět jednoduše jiného muže, nikoli tyрана z Edonomee, jak v Maiově myslu figuroval posledních deset let. Muž ve středních letech, zatrpklý, vychytralý, ale asi ne moudrý – Maiovi se nepodařilo zjistit, co Setheris udělal, že si Varenechibela znepřátelil, ale věděl, že to nemohlo být nic triviálního. Mimo Edonomee se Setheris zdál menší, méně hrozivý a Maiu napadlo, že kdyby ho Setheris ještě někdy uhodil, znamenalo by to trest smrti. Byla to závrtná představa a Maia zjistil, že jeho ruce křečovitě svírají opěrky sedadla, jako by bouře nebyla jen v jeho hlavě, ale cloumala celou *Září*. Přinutil se stisk povolit, než si jej někdo všimne; bylo by velmi nepříjemné, kdyby si o něm někdo myslel, že je strašpytel.

Okny na opačné straně kabiny viděl mohutné hory mraků, blížícím se svítáním zbarvené do růžových a červených odstínů. Vybavil se mu barizhanský chvalozpěv na Osreian, který ho naučila matka. S pohledem upřeným na mraky si jej odříkal a doufal, že milosrdenství bohyně se bude vztahovat nejenom na jeho otce a nevlastní bratry, ale na všechny, kteří v *Moudrosti Choharo* zahynuli.

Do jeho bezprostředního okolí ho navrátil příchod stevardky, která se k němu přiblížila na vzdálenost paže a pak si klekla. „Vaše Jasnosti.“

„Ano?“ zeptal se Maia s vědomím, že Setheris i posel lorda kancléře vedle něho intenzivně zbystřují pozornost.

„Kapitán se ptá, jestli by Vaše Jasnost měla zájem přijít dopředu a sledovat východ slunce z pilotní kabiny. Je to velice krásný pohled.“

„Děkujeme,“ řekl Maia, než mohl Setheris otevřít ústa. „To bychom moc chtěli.“

Když vstal, stlačil koutky úst, aby se neusmíval, a díval se, jak nemohoucí vztek barví Setherise do nelichotivého odstínu červené. A v návaznosti na tu myšlenku – jakož i spoustu dalších, které po Setherisově kázání o tom, jak jednat s Ulerisem Chavarem, dráždivě vykukovaly na okraji jeho mysli – se obrátil k poslovi. „Doprovodíte nás, prosíme?“

„Jasnosti,“ řekl posel a horlivě vstal. Setherise tam nechali soptit vzteky, že se nemůže pozvat sám, když výslovné pozvání dostal někdo jiný než on. Maia si připomněl, že škodolibá radost se k císaři nehodí, a když stevardka otevřela úzké dveře v přední části kabiny, rozvážně si pomyslel: *Nesmím dopustit, aby mi tato radost zachutnala.* Bylo to opojné, avšak on věděl, že je to také jed.

Dveře vedly do úzké chodby, sotva širší než Maia v ramenou, která vyústila za dalšími dveřmi do pilotní kabiny, kde se kapitánovi a prvnímu důstojníkovi otevíralo široké panorama mraků a oblohy.

„Jasnosti,“ přivítali ho jednohlasně, ale od svých přístrojů a sílícího jasu na východě odhlédli jen nakrátko. Všiml si, že první důstojník má v sobě gobliní krev a jeho pleť je jenom nepatrně světlejší než Maiova.

„Děkujeme vám, pánové,“ řekl Maia. Musel zesílit hlas ještě víc, aby ho přes burácení motorů bylo slyšet. Potom se nechal stevardkou odvést do kouta, kde měl výhled, ale nepřekážel ničemu důležitému.

Podobně byl posel lorda kancléře nasměrován do opačného kouta. Stevardka zavřela dveře a zapřela se o ně zády.

Čtvrt hodiny stáli mlčky, okouzlení a ohromení nádherou toho, jak se Anmura zvedá z Osreianina objetí. Nato se první důstojník otočil, sklonil hlavu a řekl: „Jasnosti, na Untheilenský dvůr dorazíme přibližně za hodinu.“

Maia si to přeložil tak, že potřebují pilotní kabinu zpátky, a řekl: „Jsme vám velice vděční, pánové. Budeme si to navždy pamatovat jako počátek své vlády.“ Bylo to mnohem lepší než zmatené a vystrašené probuzení do tmy s jeho zjitřenou panikou a Setherisovou opilou surovostí.

„Jasnosti,“ řekli znovu jednohlasně a on poznal, že jim udělal radost.

Stewardka otevřela dveře a Maia se vrátil do kabiny pro pasažéry, aby strávil zbytek cesty přemýšlením o způsobech a alternativách uvítání lorda kancléře svého otce.

ALCETHMERET

KOTEVNÍ STOŽÁR UNTHEILENSKÉHO dvora se ve sluneční záři jevil jako věž vykládaná drahokamy. Maia pomalu a opatrně sešel po úzkém schodišti. Věděl, že falešně jasné uvažování při únavě se na koordinaci pohybů vztahovat nebude, a pokud by klopýtl, jen těžko by se zachránil.

Nikdo nevěděl, že ho má čekat, takže u paty stěžně opět nebyl nikdo než kapitán. Maiovi se ulevilo. S Chavarem vyvedeným z rovnováhy se bude jednat snadněji než s Chavarem, který dostal čas, aby mohl přemýšlet a plánovat.

Maia protáhl krok před Setherise, aby dostihl posla. „Povedete nás?“

Posel zatěkal očima mezi ním a Setherisem a pak se uklonil. „Bude nám ctí, Jasnosti.“

„Děkujeme. A kdyby pán –“ Ztišil hlas a zahodil oficiálnost: „Jak se jmenujete?“

Přinejmenším se mu podařilo posla polekat tak, že na okamžik ztratil kamennou tvář. „Jsem Csevet Aisava a jsem Vaší Jasnosti plně k službám.“

„Děkujeme,“ řekl Maia a následoval Csevetu k dlouhému zastřešenému chodníku, který vedl do vlastního Untheilenského dvora.

„Dvůr“ bylo zavádějící slovo. Untheilenský dvůr byl palác velký jako malé město – ve skutečnosti větší než město Cetho, které jej obklopovalo –, v němž kromě císaře sídlilo také Justicium, Corazhas svědků, kteří císaři radili, Parlament a všichni tajemníci, kurýři, sluhové, úředníci a vojáci potřební k zajištění toho, že tyto orgány budou svou práci vykonávat efektivně a dobře. Dvůr navrhl Edrethelema III. a postaven byl za vlády jeho syna, vnuka a pravnuka, od Edrethelemy IV. po VI. Proto se z architektonického pohledu jednalo o pozoruhodně a krásně homogenní areál vzhledem k tomu, jak byl veliký; spíš než do šířky jako by spirálovitě vyrůstal až do velké, minaretem opatřené kupole Alcethmeretu, hlavního sídla císaře.

Můj domov, pomyslel si Maia, ale nic mu ten pojem neříkal.

„Kam si Vaše Jasnost přeje jít?“ promluvil Csevet, když se zastavil před vysokými skleněnými dveřmi na konci krytého chodníku.

Maia krátce zaváhal. Nejnaléhavější pro něho bylo najít lorda kancléře a promluvit si s ním, ale vzpomněl si, co mu předvedl Setheris. Vypadalo by nepatříčně a směšně, kdyby císař svého prvního ministra hledal po celém dvoře, a Chavarovi by to dodalo moc, o níž se domníval, že ji má. Ale na druhé straně Maia nevěděl o uspořádání dvora víc než to, co mu vyprávěla máma, když byl malý. A jelikož ona sama žila na Untheilenském dvoře necelý rok, nemohl se na její vyprávění spolehnout jako na přesný zdroj informací.

Setheris je dostihl. *Prostředky máš, stačí natáhnout ruku, abys je použil*, pomyslel si Maia. Řekl: „Bratranče, žádáme místnost, kde bychom mohli přijmout na soukromé audienci otcova lorda kancléře.“

Setherisovým obličejem se něco mihlo, nějaká nečitelná emoce, která stejně rychle zase zmizela. „Císař pro takové audience vždy volil Želví sál v Alcethmeretu,“ odpověděl.

„Děkujeme, bratranče,“ řekl Maia a obrátil se k Csevetovi: „Zavedte nás tam, prosím.“

„Jasnosti.“ Csevet se uklonil a otevřel Maiovi dveře, aby mohl vstoupit do Untheilenského dvora.

Dvůr nebyl tak matoucí, jak čekal, a jeho obdiv k Edrethelemovi III. ještě vzrostl. Za těmi krásně obloženými stěnami jistě byly změti chodeb a pavučiny, ale veřejné chodby dvora byly rovné, široké a očividně navržené tak, aby se císař v sídle své vlády vyznal. Vzdálenosti byly únavné, ale s tím asi Edrethelema nemohl moc udělat; prostý fakt, že palác musel mít určitou velikost, byl s pohodlím na štíru.

Záhy byli zpozorováni – jak také ne? – a on mohl s hořkým pobavením rozlišovat, kdo požívá důvěru lorda kancléře a kdo ne, neboť úlek byl vidět pouze na těch, kteří poznali Csevetu a věděli, co dostal za úkol. Sám od sebe nepoznal nového císaře nikdo. *Svému otci se skutečně nepodobám a jsem za to rád*, pomyslel si vzdorovitě Maia, i když věděl, že tmavé vlasy a plet, které zdědil po své gobliní matce, mu na Untheilenském dvoře žádnou přízeň nevynesou. A další myšlenka byla ještě neradostnější: *brzy se mě naučí poznávat*.

Csevet otevřel další bohatě tepané dveře, tentokrát branku zasazenou do masivních bronzových vrat, a prošel. Maia zjistil, že stojí u paty Alcethmeretu. Schodiště obtáčela vnitřek věže širokými spirálami; spodní patra byla znepokojivě otevřená, jako připomínka jednoho císaře dalšímu, že soukromý život je něco, co nebude mít. Ale přibližně v polovině výšky věže se architektura měnila, přičemž hranici vyznačovaly dvě železné mříže sahající od podlahy až po strop. Teď byly otevřené, protože uvnitř nebyl žádný císař. Maia viděl, že za nimi je schodiště uzavřené, a vytušil, že také místnosti budou menší, obvyklejší. Méně odkryté.

Zdálo se, že sluhové jsou úplně všude; v první chvíli je ani nedokázal rozeznat, když se otočili, vytřeštili oči a padli na kolena. Někteří si úplně lehli tváří k zemi, jak to udělal Csevet, a on z té přehnané formálnosti četl jejich strach. Opožděně si uvědomil, že zaskočit Chavara znamená také zastihnout nepřipravené služebnictvo na jeho

dvoře, což byla nepřívětivost, kterou si nijak nezasloužili. Setheris by mu řekl, že starat se o pocity služebnictva je sentimentální nesmysl, ale v Barizhanu byli sluhové rodina – právně vždycky a často i krví. Císařovna Chenelo své dítě vychovala podle této zásady a on se jí kvůli Setherisově opozici o to víc držel.

Csevet se zeptal: „Do Želvího sálu, Jasnosti?“

„Ano. Potom,“ zastavil Csevet, který se otočil, aby vykročil nahoru po bližším schodišti, „bychom si chtěli promluvit s naším majordomem. A *pak* s lordem kancléřem.“

„Jistě, Jasnosti,“ řekl Csevet.

Želví sál byl první místnost za železnými mřížemi. Byl malý, příjemný, vystrojený hedvábím jantarové barvy, které bylo hřejivé, a přitom nepůsobilo tísnivě. Ohně ještě nehořely, ale Maia se sotva stačil posadit do křesla u krbu, když přicupitala dívka, které se tak třásly ruce, že křesadlo málem upustila, než se jí podařilo oheň zapálit.

Když odešla – s hlavou skloněnou tak nízko, že jediný dojem, který z ní Maia za celou dobu získal, byly nakrátko ostríhané vlasy, černé, jako mají goblini –, Setheris promluvil: „Tak co, chlapče?“

Maia zaklonil hlavu, aby se podíval na bratrance, který stál opřený o zeď, ale nedalo se říct, že by si vyložene hověl. „Nechovej se troufale, bratranče, když jsi mě před troufalostí sám tak prozíravě varoval.“

V tu chvíli se mu dostalo velkého zadostiučinění, když se díval, jak Setheris naprázdno otevírá ústa a zase je zavírá jako ryba na suchu. *Pamatuj*, připomněl si, *otrávené potěšení*.

„Já jsem tě vychoval!“ dostal ze sebe Setheris dotčeně a rozhořčeně.

„Ano, vychoval.“

Setheris zamrkal a pak si pomalu klekl. „Jasnosti,“ řekl.

„Děkuji, bratranče,“ řekl Maia. Velice dobře věděl, že Setheris mu prokazuje úctu pouze formálně, a dokonce i teď, když mu Maia pokynul, aby se posadil do druhého křesla, má vztek z Maiovy namyšlenosti a čeká na správný okamžik, kdy znovu převezme kontrolu.

To se ti nepodaří, pomyslel si Maia. Jestli za svou vládu nedosáhnu ničeho jiného, tak toho, že ty mi vládnout nebudeš.

A potom Csevet ode dveří řekl: „Vaše majordomka, Jasnosti. Echelo Esaran.“

„Děkujeme vám,“ odvětil Maia. „Lorda kancléře, prosíme.“

„K službám, Jasnosti,“ řekl Csevet a znovu zmizel.

Esaran byla žena mezi čtyřicítkou a padesátkou. Ostré, asketické kosti jejího obličeje ladily se služebnickým účesem a livrej nosila s elegancí, která by se hodila k císařovniným korunovačním šatům. S grácií si klekla. Tvář ani uši neprozrazovaly nic z jejích myšlenek.

„Omlouváme se za náš nenadálý příjezd,“ řekl Maia.

„Jasnosti.“ To slovo bylo odměřené a precizní, když vyšlo z jejích úst, neústupné, a on si zkroušeně uvědomil, že to je někdo, kdo jeho otci sloužil nejenom svou myslí, ale i srdcem.

Nechci další nepřátele! zvolal, ale jenom v duchu. Nahlas řekl: „Nepřejeme si narušovat vaši práci víc, než je nutné. Prosíme, vyřídte personálu naši vděčnost a... účast.“ Nedokázal říct, že soucítí s jejich zármutkem, když to tak nebylo – a tato žena s chladnými očima to věděla.

„Jasnosti,“ zopakovala. „To bude všechno?“

„Ano, děkujeme, Esaran.“ Žena vstala a odešla. Maia se chytil za kobytku nosu a připomněl si, že ona je sice první, ale nebude zdaleka poslední obyvatel Untheilenského dvora, který ho kvůli otci bude nenávidět. A navíc bylo hloupé a slabošské cítit se dotčeně její nevraživostí. *Další přepych, který si nemůžeš dovolit,* pomyslel si a nepodíval se Setherisovi do očí.

Nějakou dobu trvalo, než se Csevet vrátil s lordem kancléřem. Maia byl vycvičený, nejdřív svou matkou a později Setherisem, ignorovat nudu a neměl nouzi o náměty k přemýšlení. Ponechával rovná záda, uvolněné ruce, netečný výraz v obličeji, uši v neutrální poloze a přemýšlel o tom, co všechno neví a co ho nikdy neučili, protože

nikoho nenapadlo, že by císaře se třemi zdravými syny a vnukem mohl na trůnu nahradit jeho čtvrtý a opovrhovaný syn.

Budu potřebovat učitele, uvědomil si, a Setherise si nevyberu.

Jestli se v Želvím sále sváděl nějaký souboj, prohrál jej Setheris. Narušil ticho: „Jasnosti?“

„Bratranče?“

Viděl, jak Setherisovo hrdlo pracuje. Uši mu poklesly a jeho pozornost se zbystřila. Všechno, co Setherise vyvádělo z míry, Maia reflexivně vnímal jako zajímavou záležitost. „Rádi... rádi bychom si pohovořili se svou manželkou.“

„Samozřejmě,“ řekl Maia. „Až se Csevet vrátí, můžete ho poslat, aby ji šel hledat.“

„Jasnosti.“ Setheris se Maiovi nepodíval do očí, ale umíněně pokračoval. „Doufali jsme, že... ji Vaší Jasnosti představíme.“

Maia se zamyslel. O Setherisově ženě, Hesero Nelaran, věděl o málo víc než to, že se neúnavně a marně snaží dosáhnout povolání Setherise zpátky na Untheilenský dvůr a každý týden mu posílá dopisy obsahující všechny drby a intriky, které se jí podaří shromáždit. Maia předpokládal – částečně proto, že Setheris o ní nikdy nemluvil, pokud nebyl v obzvlášť dobrém rozpoložení a nerozhodl se zpestřit jim snídani vybranými pikantními novinkami s příchutí skandálu –, že se v jejich případech jednalo o dohodnutý sňatek, který postrádá lásku, pokud dokonce není naplněný nenávistí, stejně jako sňatek jeho matky s císařem. Setherisův zjevný neklid však svědčil o něčem jiném.

Nedělej si nepřátele tam, kde to není třeba, vzpomněl si na nevraživost merrem Esaran a zamyslel se nad pravděpodobným průběhem svého nadcházejícího rozhovoru s lordem kancléřem. „Bylo by nám potěšením. Až si pohovoříme s lordem kancléřem.“

„Jasnosti,“ řekl souhlasně Setheris a oba se znovu pohroužili do mlčení.

Maia si všiml, když uběhla hodina. Uvažoval, jestli se lord kancléř hodně dobře schoval – což bylo velice zvláštní a nechvályhodné u někoho, kdo chystá státní pohřeb –, anebo se snaží znovu získat převahu vykalkulovaným projevem neúcty.

Takovou taktikou škodí jenom sám sobě, napadlo Maiu. Nemůže to oddalovat tak dlouho, aby mě donutil přizpůsobit se jeho plánům – přinejmenším bez rizika, že bude propuštěn za pohrdání. Možná si myslí, že bych to neudělal, ale stejně tak mi nebude vládnout on. A jestli ke mně necítí žádnou loajalitu, já úplně stejně necítím žádnou loajalitu k němu. Nevím ani, jak vypadá.

Ponořil se do těchto chmurných myšlenek natolik, že mu chvíli trvalo uvědomit si, že blížící se rozruch na schodech musí být Chavar. „Přivedl si snad s sebou armádu?“ zabručel Setheris a Maia potlačil úsměv.

Ve dveřích se objevil Csevet, viditelně trochu udýchaný. „Lord kancléř se dostavil, Jasnosti.“

„Děkujeme vám,“ řekl Maia a počkal si na vstup Ulerise Chavara.

Aniž si to uvědomoval, očekával kopii oficiálního portréту svého otce: někoho vysokého, chladného a odtažitého. Ukázalo se, že Chavar není nic z toho. Byl malý, na poměry elfů podsaditý, cholerický a dokráčel skoro až k Maiovi, než se obtěžoval pokleknout.

„Jasnosti,“ spustil s povrchní zdvořilostí; Maia musel potlačit nutkání vstát, aby se Chavar nemohl vztyčit nad něho. Místo toho šukbl hlavou směrem k Setherisovi, čímž mu nevysloveně povolil, aby poslal Csevetu hledat osmerrem Nelaran, a když Setheris nedočkavě přešel přes místnost k místu, kde stál Csevet, Maia pokynul Chavarovi k prázdnému křeslu v projevu přízně, který lord kancléř nemohl ignorovat.

Chavar se s nelibostí posadil a řekl: „Co si Vaše Jasnost přeje?“

Byla to fráze, stroze utroušená; Chavar měl již pootevřená ústa – nepochybně proto, aby vysvětlil své přípravy na pohřeb –, když Maia co nejvládněji prohlásil: „Chceme probrat naši korunovaci.“

Chavarova ústa zůstala ještě chvíli pootevřená. Zavřel je, až to klaplo, zhluboka se nadechl a řekl: „Vaše Jasnosti, teď určitě není vhodný čas. Pohřeb Vašeho otce –“

„Chceme,“ zopakoval Maia, tentokrát méně vlídně, „probrat naši korunovaci. Až bude zařízena k naší spokojenosti, vyslechneme si vás ve věci otcova pohřbu.“ Zachytil Chavarův pohled, podržel jej a čekal.

Chavar očima neuhnul. „Ano, Jasnosti,“ řekl a nevraživost byla v tu chvíli ve vzduchu mezi nimi jako napůl vytasený meč. „Jaké jsou plány Vaší Jasnosti, jestli můžeme být tak smělí?“

Maia poznal past a vyhnul se jí. „Jak rychle můžete naši korunovaci zorganizovat? Nechceme, aby se náležité rituály a smuteční obřady za našeho otce a bratry zdržely víc, než je nutné, ale zároveň nechceme udělat nic nedbale nebo uspěchaně.“

Chavarův výraz byl, i když jen nakrátko, zřetelně ztrápený. Očividně nepředpokládal, že osmnáctiletý císař, vychovaný prakticky v izolaci, pro něho vůbec bude nějakým soupeřem. *Někdy budeš muset vyzkoušet, Chavare*, pomyslel si Maia, *jaké to je, žít deset let s mužem, který tě nenávidí a ty nenávidíš jeho. Uvidíš, jak ti to zbystrí důvtip.*

Něco z této myšlenky se mu zřejmě ukázalo v očích, neboť Chavar docela rychle zareagoval a řekl: „Korunovační obřad můžeme připravit na zítřejší odpoledne, Vaše Jasnosti. Bude to znamenat odložení pohřbu o další den...“ Odmlčel se. Evidentně si dělal naděje, že by se Maiu ještě mohlo podařit zastrašit, aby přistoupil na přání lorda kancléře.

Jenže Maia měl v hlavě něco jiného. Setheris se učil na advokáta, než se dostal do konfliktu s Varenechibelovou povahou, a Maiovi z této průpravy předal tolik, kolik podle něho mohl dospívající chlapec, o jehož inteligenci neměl valné mínění, pochopit. To gesto v sobě nemělo nic laskavého, pouze odráželo Setherisovo zlostnatělé chápání toho, co se patří na syna císaře, a nepatřilo se, aby syn císaře